

Decizia nr. 85 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată cu adresa nr.X de către Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SRL**, cu sediul în X, referitoare la DECIZIA DE IMPUNERE privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind suma de **X lei reprezentând:**

- **X lei - impozit pe profit**
- **X lei - majorări de întârziere**
- **X lei - taxă pe valoarea adăugată**
- **X lei - majorări de întârziere**

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, agentul economic, susține următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit

În raportul de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au menționat faptul că, în anul X, societatea determină, înregistrează și declară la organul fiscal competent impozit pe veniturile microîntreprinderilor în mod corect și subliniază că "nu s-au identificat elemente care să conducă în timpul inspecției la modificarea bazei de impunere stabilită de contribuabil".

Mai mult, nu se menționează niciun fel de încălcare a condițiilor prevăzute la art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Ori dacă aceste criterii au fost în continuare îndeplinite în anul X, nu era obligatorie trecerea la impozit pe profit în anul X.

Așa cum se arată în art.104 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal "microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art.103".

De asemenea, organele de inspecție fiscală, rețin referitor la anul X: "societatea înregistrează venituri din consultanță și management în proporție de peste 50% din veniturile totale", dar nu se menționează nicio factură sau un mod de calcul din care să rezulte procentul veniturilor din consultanță.

În anul X, cota legală de impozit pe venitul microîntreprinderilor a fost de 2% din totalul veniturilor. După cum se face referire și în raportul de inspecție fiscală veniturile impozabile au fost de X lei, iar impozitul determinat a fost de X lei, pentru care se dispune impunerea cu sumă negativă pentru compensarea impozitului pe microîntreprindere cu impozit de profit.

Începând cu anul X, societatea devine plătitoare de impozit pe profit, determinând și declarând corect impozitul datorat, fapt consemnat în raportul de inspecție fiscală.

Concluzionând, agentul economic susține că, sumele de X lei - impozit pe profit suplimentar aferent anului X și majorările de întârziere în sumă de X lei, nu sunt datorate de către societate, deoarece nu sunt determinate pe baze legale.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată

Organele de inspecție fiscală, determină ca TVA de plată, taxa care ar fi trebuit colectată, în condițiile în care societatea ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA.

Nu s-a luat în considerare faptul că, TVA efectiv datorată bugetului consolidat al statului, este diferența pozitivă dintre TVA colectată și TVA dedusă. La baza acestui fapt stau chiar prevederile legale menționate în raportul întocmit de organele fiscale și anume HG nr.1861/2006 pentru modificarea și completarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 la pct. 62 alin.2.

Prevederile legale, fac referire clară la TVA pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o și nu colectat-o.

II. Prin raportul de inspecție fiscală nr.X, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de inspecție fiscală au consemnat următoarele:

Cu privire la impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

În anul fiscal X, conform documentelor privind evidenta operativa si contabila puse la dispozitie in timpul inspectiei fiscale, s-a constatat ca societatea inregistreaza venituri din consultanta si management in proportie de peste 50% din veniturile totale, în mod eronat calculează și înregistrează în evidenta contabila, impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma totala de X lei, constatand astfel ca a aplicat sistemul de impunere privind microintreprinderile, in conditiile in care, societatea comerciala nu mai indeplinea una dintre conditiile stipulate de prevederile legale, respectiv art.103 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Cu privire la modul de declarare: din suma de X lei calculata eronat ca impozit pe veniturile microintreprinderilor, societatea declara pe parcursul anului X suma de X lei, iar diferenta de X lei se declara ca impozit pe profit prin declaratia rectificativa nr.X din X.

În vederea compensarii platilor efectuate eronat de catre contribuabil, in contul de impozit pe venit microintreprinderi in suma de X lei cu impozitul pe profit datorat, pentru obligatia fiscala privind impozitul pe veniturile microintreprinderilor va fi intocmita decizie de impunere cu suma negativa de X lei.

Cu privire la impozitul pe profit

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar, in anul X, societatea inregistreaza in mod eronat in evidenta contabila, achita si declara la organul fiscal teritorial impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de X lei, fapt ce contravine prevederilor Legii nr.343/2006 pentru modificarea si completarea art.103 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Față de cele prezentate în raport, s-a procedat la determinarea impozitului pe profit suplimentar aferent anului X în suma totala de X lei, prin aplicarea prevederilor Titlului II din Codul fiscal.

Pentru neplata la termenul legal, a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma de X lei, in conformitate cu prevederile art.119 alin.1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, s-au calculat majorari de intarziere in suma de X lei.

Pentru anul fiscal X (perioada X), în trimestrul X contribuabilul stornează din evidența contabilă suma de X lei reprezentând impozit minim, fără ca operațiunea să fie motivată din punct de vedere legal.

Astfel, societatea diminueaza in mod eronat obligatia de plata privind impozitul minim cu suma de X lei, suma ce se determina in timpul inspectiei ca fiind impozit pe profit suplimentar.

Cu privire la taxa pe valoarea adaugata

Conform certificatului de inregistrare la ONRC, SC X SRL, s-a infiintat in data de X, beneficiind de regimul special de scutire din punct de vedere al TVA.

În perioada supusă inspecției fiscale, societatea înregistrează venituri prestări servicii, constând în activitatea de consultanță.

Din verificarea documentelor care au stat la baza înregistrărilor în contabilitate, se constată că societatea depășește plafonul de scutire la data de X, data la care înregistrează venituri totale în sumă de X lei, fără a solicita înregistrarea în scopuri de TVA începând cu X, încălcând prevederile art.152 alin.6 din Codul fiscal.

În vederea stabilirii taxei pe valoarea adăugată, pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, s-a determinat baza impozabilă pentru TVA pentru perioada X în sumă totală de X lei.

Astfel taxa pe valoarea adăugată de plată în acest caz, este taxa ce ar fi fost colectată, dacă persoana ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA pentru operațiuni taxabile, determinată prin aplicarea cotei standard prevăzută la art.140 alin.1 din Codul fiscal, suma datorată fiind de X lei, aceasta reprezentând TVA suplimentară de plată.

Pentru neplată la termenul legal a TVA suplimentară în sumă de X lei, în baza prevederilor art.119 din OG nr.92/2003, s-au calculat majorări de întârziere în sumă totală de X lei.

Conform documentelor identificate la organul fiscal teritorial, contribuabilul a solicitat organelor fiscale competente, înregistrarea în evidența platitorilor de taxă pe valoarea adăugată, prin declarația înregistrată sub nr.X

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

SC X SRL, are sediul în X str.1 Decembrie 1918, nr.99, județul Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara sub nr.X, cod de identificare fiscală RO X, reprezentată legal prin doamna X, în calitate de administrator.

A. Cauza supusă soluționării este de a stabili legalitatea măsurii organelor de inspecție fiscală, care au stabilit în sarcina petentului un debit suplimentar de plată reprezentând impozit pe profit, aferent anului X, în cuantum total de X lei, în condițiile în care, ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50 % inclusiv.

In fapt, de la data înființării, respectiv data de X și până la data de X, **SC X SRL din** a considerat că se încadrează în categoria microîntreprinderilor și a determinat, evidențiat și virat la bugetul statului, un impozit pe veniturile microîntreprinderilor în suma de X lei pentru anul X, în sumă X pentru anul X și X lei pentru anul X.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea comercială la X, înregistrează venituri din consultanță și management în proporție de peste 50% din veniturile totale, astfel că nu mai îndeplinește condițiile necesare pentru a fi plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor.

In drept, art.103 alin.(1) din Legea nr.517/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“In sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplinește cumulativ următoarele condiții, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale;...”

Art.107¹ din același act normativ precizează:

“Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 100.000 euro. Prin excepție de la prevederile art.109 alin.(2) și (3), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanță și management în veniturile totale este de peste 50% inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit oricare dintre limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plățile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.”

Luând în considerare prevederile legale citate, se reține că pentru a se încadra în categoria microîntreprinderilor, o societate trebuie să realizeze venituri, altele decât cele din consultanță și management, în proporție de peste 50% din veniturile totale.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv conform datelor din balanța de verificare încheiată la X, agentul economic a înregistrat în conturile de venituri, următoarele sume:

- cont 704 "Venituri din servicii prestate" X lei
- cont 766 "Venituri din dobânzi" X lei

Conform INCHEIERII nr.X emisă de către Tribunalul Hunedoara, domeniul principal de activitate al SC X SRL X(fosta SC X SRL Orăștie): Activități juridice, de contabilitate și revizie contabilă, consultanță în domeniul fiscal; activități de studii de piață și de sondaj; consultanță pentru afaceri și management.

Astfel, potrivit datelor înregistrate în balanța de verificare încheiată la X. existentă la dosarul contestației, se poate observa că, toate veniturile realizate de către societate în anul X, au fost înregistrate în contul X.

In drept, prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

Art.206 "Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

...c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;..."

Art.213 "Soluționarea contestației

...(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei ..."

Norme metodologice:

182.1. "În temeiul art.182 alin.(4) din Codul de procedură fiscală, **contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante,** chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală."

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

Art.213 "Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea **și de**

documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării”.

Astfel, prin prisma prevederilor legale mai sus citate și în condițiile în care, contribuabilul nu depune documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, soluționarea contestației se face în limitele sesizării și în raport de dovezile pe care se întemeiază contestația.

Din cele relatate anterior și având în vedere dispozițiile legale menționate, reiese că la data de X, societatea nu îndeplinea cumulativ, condițiile prevăzute la art.103 alin.1 din Legea nr.517/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în consecință, **SC X SRL din x** începând cu data de X era obligată la plata unui impozit pe profit.

În aceste condiții, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că **SC X SRL x** la nivelul anului X era obligată la plata unui **impozit pe profit stabilit suplimentar** în sumă de Xlei, motiv pentru care se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă totală de X lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată în sumă de Xlei, se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

În consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată de X lei, cauza supusă soluționării este de a stabili dacă agentul economic datorează bugetului de stat obligațiile de plată stabilite suplimentar în sarcina sa, în condițiile în care contribuabilul a depășit plafonul de scutire prevăzut de art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru scutirea de TVA, fără a solicita în termenul legal prevăzut de lege, înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

In urma verificărilor efectuate, organul de inspecție fiscală a constatat că potrivit evidențelor prezentate de către contribuabil, la data de X, a depășit plafonul de scutire de TVA de 35.000 euro, prevăzut de art.152 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, acesta solicitând înregistrarea ca plătitor de TVA în afara termenului legal de 10 zile de la constatarea depășirii plafonului, respectiv la data de X.

Urmare a constatării depășirii plafonului de scutire de TVA, organul de inspecție fiscală a reținut că, petentul trebuia să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, începând cu X, procedând la aplicarea prevederilor pct.62 alin.(2) lit.a) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare (în vigoare la data depășirii plafonului de scutire).

Această constatare a organului de inspecție fiscală menționată în Raportul de inspecție fiscală nr.X, a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, prin care au fost stabilite în sarcina petentului obligații suplimentare de plată în sumă de X lei, după cum urmează:

- X lei - taxa pe valoarea adăugată
- X lei - majorări de întârziere aferente

In drept, prevederile art.152 alin.(1) și (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici privind taxa pe valoarea adăugată (în vigoare la data depășirii plafonului de scutire de către contribuabil), precizează că:

*“(1) **Persoana impozabilă** stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, **este inferioară plafonului de 35.000 euro**, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, **poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire**, pentru operațiunile prevăzute la art.126 alin.(1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art.143 alin.(2) lit.B). [...].*

*(6) **Persoana impozabilă** care aplică regimul special de scutire și a cărei cifra de afaceri, prevăzută la alin. (2), **este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform***

art.153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului.

*Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art.153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, **organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art.153**”.*

Potrivit prevederilor legale citate mai sus și având în vedere faptul că petentul a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată, acesta avea obligația legală de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii, respectiv prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost depășit, situație în care aceasta ar fi devenit plătitoare de TVA **începând cu data de X**, obligație legală care nu a fost respectată de către contribuabil.

Organul de inspecție fiscală constatând că petentul nu a dus la îndeplinire obligațiile rezultate din prevederile legale privind înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, a procedat la aplicarea prevederilor pct.62 alin.(2) lit.a) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, pentru aplicarea art.152 alin.(6) din Lege (actualizat la 22 decembrie 2008), unde referitor la regimul special de scutire se arată:

“(2) În sensul art.152 alin.(6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art.153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art.153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată,

organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art.153 alin.(7) din Codul fiscal;”

Aplicând prevederile legale citate mai sus, organul de inspecție fiscală a procedat la calcularea taxei pe valoarea adăugată pe care petentul o datorează bugetului de stat pentru **perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale**, respectiv pentru perioada X prin aplicarea cotei de 19 %, asupra veniturilor realizate în această perioadă, precum și majorările de întârziere aferente.

Prin contestația formulată, contestatorul susține că, organele de inspecție fiscală, în stabilirea taxei pe valoarea adăugată de plată, trebuiau să pornească de la prevederea referitoare la înregistrarea normală în scopuri de taxă, care presupune nu numai stabilirea TVA colectată ci și exercitarea dreptului de deducere.

Față de aceste aspecte invocate de către contestator, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea ca plătitoare de taxă pe valoare adăugată, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă **ar fi trebuit să o colecteze** dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă.

Referitor la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă mărfurilor achiziționate în perioada supusă analizei, aplicabile sunt prevederile art.152 alin.(8) și (9) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, unde referitor la regimul de scutire pentru întreprinderile mici, se precizează că:

“(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

*a) **nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor**, în condițiile art.145 și 146;*

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) este obligată să menționeze pe orice factură o referire la prezentul articol, pe baza căreia se aplică scutirea.

*(9) **Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.**”*

Potrivit prevederilor art.147¹ **“Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă”** alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal:

*„(1) **Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA**, conform art.153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeași perioadă, a luat naștere și poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art.145 - 147.”*

Mai mult, prin Hotărârea Guvernului nr.1618/04.12.2008 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, prevederile punctului 62 alin.(2) stipulează faptul că, **organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă.**

Astfel, în ceea ce privește susținerea contestatorului potrivit căreia, la stabilirea TVA de plată nu s-a avut în vedere taxa pe valoarea adăugată care trebuia dedusă, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât contribuabilul a aplicat regimul de scutire pe toată perioada verificată fără a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată până la data de X, deși avea obligația înregistrării conform legii, în conformitate cu prevederile legale citate mai sus, aceasta nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată.

În aceste condiții, în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit că **SC X SRL** la nivelul perioadei X – X, era obligată la plata unei **taxe pe valoarea adăugată stabilită suplimentar** în sumă de X lei, motiv pentru care se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată.

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă totală de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de X lei, se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

În consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriiul urmează principalul.

Având în vedere cele arătate și în temeiul art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată de SC X SRL din X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, referitoare la suma de X lei reprezentând:

- X lei - impozit pe profit
- X lei - majorări de întârziere
- X lei - taxă pe valoarea adăugată
- X lei - majorări de întârziere

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv